

wiele lat później, gdy Redaktor Paradowska była już nazywana Pierwszą Damą Polskiego Dziennikarstwa.

Dziennikarstwo studiowała podyplomowo na Uniwersytecie Warszawskim. Wcześniej jednak, w drogim jej sercu Krakowie, studiowała polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim. Podczas studiów i bezpośrednio po nich, pracowała w Klubie Pod Jaszczurami. Ten czas zawsze wspominała z wielkim sentymentem. Wówczas bowiem było to miejsce spotkań młodej krakowskiej inteligencji, ludzi kultury oraz środowisk studenckich.

Kariere dziennikarską Janina Paradowska rozpoczęła w Kurierze Polskim, w którym zajmowała się tematyką społeczną. W roku 1980 związała się z NSZZ Solidarność i została przewodniczącą struktur Związku w wydawnictwie Epoka. Kolejnym rozdziałem była praca w Życiu Warszawy, gdzie była kierownikiem działu politycznego – do czasu, gdy w ramach represji, zakazano jej zajmowania się tą tematyką.

W 1991 roku zaproponowano jej zasilenie szeregów Polityki. Będąc komentatorką polityczną, dała się poznać jako dziennikarka o wyjątkowej rzetelności. Bezkompromisowość, wycucie, niespotykana trafność politycznych diagnoz oraz ponad wszystko uczciwość zyskały jej reputację i pozycję osoby, ze zdaniem której liczyli się przedstawiciele wszystkich znaczących obozów politycznych. Dziennikarski kunszt, odwaga, propaństwowa postawa i szacunek, jakim darzyła polityków przyniosły jej szereg prestiżowych nagród i wyróżnień, spośród których Grand Press z 2002 roku uważała za najważniejsze. W tym samym roku została wyróżniona Złotą Akredytacją do Sejmu jako najlepsza dziennikarka prasy ogólnopolskiej. Otrzymała także Nagrodę Kisiela w 2011 roku. Z nagrodą Grand Press wiąże się wspomniane na początku marzenie o aktorstwie. Kapituła Nagrody, wiedząc o niespełnionej pasji Laureatki, stworzyła jej możliwość zagrania roli pani Frencham w farsie Raya Cooneya i Johna Chapmana „Nie teraz, kochanie” na deskach teatru KWADRAT w Warszawie, co było prawdziwym wydarzeniem.

Zainicjowała znaczące dla życia społeczno – politycznego projekty - Salon „Polityki” i coroczny Ranking Posłów na łamach macierzystego tygodnika.

Relacjonowała także obrady Okrągłego Stołu.

Bardzo ważnym polem działalności dziennikarskiej Janiny Paradowskiej były radio i telewizja. Już w latach 1993 – 1994 prowadziła w TVP program „Godzina szczerości”, od 1993 roku związała się jako publicystka z radiem TOK FM, z którym współpracowała do końca życia. W 2007 roku zaczęła prowadzić autorski program w „Superstacji” - „Puszka Paradowskiej” oraz „Rozmowę dnia”.

Kształciła studentów na Uniwersytecie Jagiellońskim i w Collegium Civitas.

Realizując swoją wielką pasję czytelniczą była Przewodniczącą Kapituły Nagrody Wielkiego Kalibru na najlepszą polską powieść kryminalną lub sensacyjną. Do dziś, Kapituła oraz Fundacja „Świat ma Sens” przyznaje Nagrodę Specjalną im. Janiny Paradowskiej.

Fundacja im. Janiny Paradowskiej i jej męża Jerzego Zimowskiego przyznaje corocznie specjalną nagrodę osobom, które w swoim życiu publicznym kierują się przyzwoitością, odpowiedzialnością, odwagą obywatelską, a także wrażliwością na losy innych i wiernością swoim przekonaniom. Są to wartości, które dla Janiny Paradowskiej były podstawowym drogowskazem i fundamentem jej dziennikarstwa.

Janina Paradowska zmarła 29 czerwca 2016 roku, pochowana na cmentarzu Rakowickim w Krakowie.

12. Komisja
Komisja Obrad
Janina Paradowska
Fundacja im. Janiny Paradowskiej
pudł